

ÜZENET

AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA

XXVI. évfolyam 12. szám. 2015. június 15.

Ára 0,80 lej

Strasbourgba került a Mikó-ügy

Kató Béla püspök sajtótájékoztatója Kolozsváron

A sepsiszentgyörgyi Református Székely Mikó Kollégium ügyében az Erdélyi Református Egyházkerület minden romániai fórumon vesztt. Ezért az egyháznak nem maradt más lehetősége, mint a strasbourggi Emberi Jogok Európai Bíróságához fordulni. A beadványról

Kató Béla püspök tartott sajtótájékoztatót a kolozsvári püspöki hivatalban. *(Képünkön Kátó Béla püspök és Veress Emőd jogász.)*

(Folytatása a 3. oldalon)

Drogról itt!

Tízéves a Keskeny Út fesztiválmisziós csoport

A Keskeny Út nevű ökumenikus fesztiválmisziós csoport 2005-ben arra vállalkozott, hogy misziós munkát végez Erdély különböző ifjúsági fesztiváljain. A csapat tagjait az ország minden részéről becserkészett egyetemisták és lelkipásztorok alkotják. A misziós munka elindulásának 10. évfordulóján Bardócz Csaba és Ruzska Sándor református lelkészek mesélnek.

A csoport célja a történelmi egyházaink (katolikus, református, unitárius és evangélikus egyház) valódi értékeinek képviselője a diákok, egyetemisták, fiatalok által látogatott fesztiválok. A krisztusi megváltás és szabadítás üzenetét hirdetik a fiatalok nyelvén, nyitott elfogadással a betérő fiatalok értékei iránt különös hangsúlyt fektetve a személyes lelkigondozói beszélgetésekre.

Berszán Réka

(Folytatása az 5. oldalon)

Libán fenyőfái Libanon cédrusai helyett

Hálaadó istentisztelet a kolozsvár-belvárosi gyülekezetben

Ki gondolta volna, hogy a Kárpát-medencében létezik olyan gyülekezet, ahol egy évben két istentiszteleti helyet avatnak? A kolozsvári belvárosi közösség a Györgyfalvi negyedi imaház felépítése alkalmából tartott nemrég hálaadó istentiszteletet. A Farkas utcai templom felújítása még javában folyik, de két hónap múlva az is kész lesz.

Kocsmából óvoda, majd igehirdetési pont – magyarázza Fazekas Zsolt lelkipásztor a kezdeteket. A 19. század első felében az erdélyi magyarság számbeli növekedése következtében Kolozsvár is fejlődni, terjeszkedni kezdett. A Györgyfalva és Torda felé vezető út közötti területen egyre-másra épültek a házak, így jött létre a későbbi Györgyfalvi negyed, amelynek a Farkas utcai templom kívül egy igehirdetési pontra volt szüksége. Az említett Tordai úti ingatlanból a második világháborúban a környék reformátusai a Méhes utcai iskolába jártak imád-

kozni, majd ezt követően hét éven keresztül az egyik gyülekezet tag, Szabó Gergely lakásában tartották az istentiszteleteket.

„A hatvanas évek elején jöttünk a városba. Kvártélyban laktunk a Szabó családnál – meséli Vajdas Márton presbiter. – Szabó bácsi nagyon a szívén viselte az egyház dolgait, ezért is lehetett nála istentiszteleteket tartani. Később az egyház által vásárolt ingatlanban gyűltünk össze, és ő lett az imaház gondnoka több mint harminc évig, 1984-ig.”

(Folytatása a 4. oldalon)

Interaktív istentisztelet fiataloknak

Az ifjúság nem a jövő gyülekezte: ha a fiatalok nem a mai gyülekezet részei, soha nem lesznek aktív gyülekezeti tagok. Ezt az aranyigazságot több lelkésztől is hallottam, akik az ifjúsági munkát lelkészi hivatásuk örömmel vállalt, szerves részének tekintik. Ha ilyen lelkész kezei alól kerülnek be fiatalok egyetemi központokba, ott csapatostól vesznek majd részt a FIKÉ munkájában. Kolozsváron hatványozottan igaz ez. A két világháború között alakult, majd az 1998-ban újraindult Ifjúsági Keresztény Egyesület (IKE) szakosztályaként működő Kolozsvári Főiskolás Ifjúsági Keresztény Egyesület elsősorban azon fiatalok számára jelent második otthonot, ismerkedési lehetőséget, kikapcsolódást, de mindenekelőtt református közösséget, akik otthonról kapott útravalót hoztak magukkal.

„Ifjúsággal foglalkozó, falusi gyülekezeti lelkésztársaimtól el-

térően nekem sokkal könnyebb a helyzetem, hiszen a többezres egyetemi diákközösségből olyanokkal kerülök kapcsolatba, akikkel előzőleg már sokat foglalkozott lelkész” – magyarázza Dávid István, a négy éve Kolozsváron szolgáló egyetemi lelkész. A mintegy háromszáz lelket számláló, főiskolás diákokból álló gyülekezetének heti programjait böngészve az az érzésem, a fiatalok szabadidejük zömét a gyülekezeti klubban töltik. Keddtől vasárnapig egymást érik a programok, kezdve a szűk presbitériumnak számító „vezetőség” heti rendszerességgel megtartott, munkaleosztó beszélgetéseitől az esti imaközösségen át a számos alkalmat magában foglaló találkozóig és a vasárnap esti, interaktív templomi istentiszteletig.

Makkay József

(Folytatása a 4. oldalon)

Tanulságos igék

A gyülekezetről (III.)

Mária az Úr lábához ült és hallgatta a beszédét. Márta pedig a felszolgálás körüli teendőkkel volt elfoglalva. (Lk 10,39–40)

Ünneplő gyülekezet... Mit ünneplünk mi, keresztyének? Nem mást, mint Isten nagy üdvöztetőit, amiket értünk végrehajtott. Már az ószövetségi népnek is megvoltak a maga ünnepei: a páska, a lombsátrak ünnepe, a nagy engesztelés napja. A mai zsidó nép a szombatot szigorúan megünnepeli. Csodálatos Jeruzsálemben kísértálni a városba. Olyan ünnepi csend és hangulat van, amit mi itthon el sem tudunk képzelni. Sem autók, sem buszok nem járnak, mindenütt ünneplőbe öltözött emberek.

Az Újszövetség népének még sokkal több oka van az ünneplésre. Hisz ő ismeri Megváltóját, aki meghalt és feltámadott érte. Mi az Ő tulajdona, a Szentlélek temploma, Krisztus menyasszonya vagyunk. Hogyne ünnepeleink?

Ez a kép különösen sokatmondó az Újszövetségben. Ha a gyülekezet Krisztus menyasszonya, akkor neki van vőlegénye, aki eljegyezte őt, s akinak ő teljességgel odaszánta magát. Mi felékesített menyasszonyok vagyunk, felékesítve bűneink bocsánatával és az új élet ajándékával. Hogyne ünnepeleink menyasszony voltunk! Hiszen mi e csodálatos vőlegénnyel hit által egyre mélyebb közösségben lehetünk.

Mária és Márta nagyon szerette Jézust. Mind egyikük a maga módján ki is mutatta szeretetét. Márta úgy, hogy finom ételeket készített, sürgött-forgott. Mária pedig úgy, hogy ünnepelelt, leült Jézus lábához és hallgatta Őt. Különös, hogy bár Jézus elismerően nyilatkozott Márta szorgosko-

dásáról, mégis azt mondta: Mária választotta a jó részt. Persze a kettőt nem szabad egymással kijátaszni, hisz nekünk hol „Máriának, hol Mártának” kell lennünk. Itt azonban Jézus azt mondja: vannak idők, amikor nem dolgozni kell, hanem ünnepelelni. Mert aki nem tud ünnepelelni, az nem tud majd dolgozni sem. A munka az ünnepből következik, de az elsődleges az ünnep, a Jézus lábainál való ülés, az ige hallgatása, mert ebből fakad majd az igazi szolgálat. A mi Krisztusért végzett szolgálatunk, a Krisztus értünk való szolgálatából származik. Az tudja magát Istennek odaszántni, aki megértette, hogy Isten mindent odaszánt értünk.

Az ünneplésnek három formáját említem meg: az istentisztelet, az úrvacsora és az imádság.

*

Istentisztelet. Mit ünnepelelünk mi az istentiszteleten? Életünk két pont között zajlik, amit a teológiában így fejezünk ki: „már igen és még nem”. Isten már a legnagyobb dolgot, a megváltásunkat elvégezte, a kereszten elhangzott a diadalkiáltás: elvégeztetett. De a legnagyobb dolog – Isten országának kiteljesedése – még hátravan. Az istentisztelet e két esemény között zajlik.

Az istentisztelet először is azért ünnep, mert Isten hajlandó velünk lenni. Mi rácsodálkozhatunk az Ő kegyelmére, szeretetére. Hálát adunk, hogy Ő mindig szól hozzánk, hogy Igéjében megadja mindazt, amire nekünk szükségünk van. Az igehirdetés az istentisztelet fénypontja, mert Isten az Ő Igéjének hirdetése által megszólít, tanít, vezet, megint, hisz nekünk erre is szükségünk van. De ugyanakkor vigasztal, erősít, bátorít, küldetést ad. Becsüljük meg az igehirdetést, amely az igehirdető számára óriási felelősség, hiszen alaposan fel kell készülnie rá. De a gyülekezet számára is, hogy az igehirdetés jusson el nemcsak a fülünkig, hanem a szívünkig is. Az istentisztelet fontos része az imádság is, mert abban fejezzük ki hálánkat, magasztalásunkat, de elmondjuk kéréseinket is. Lényeges rész az éneklés is. Az énekek telve vannak Isten dicsőítésével, de vigasztalással, bátorítással is. Az adakozás is része az ünnepnek, azzal ugyanis kifejezzük, hogy mi hálából adhatunk pénzünkéből Istennek az Ő országa építésére.

*

Úrvacsora. Különös, rendkívüli alkalmak ezek az ünnepelelőnknek. Az első keresztyének naponta úrvacsoráztak, naponta legalább egyszer együtt is étkeztek. Nálunk ez másképp van, sok mindent egyszerűen nem lehet adminisztrációs okok miatt

ságban. Egyszer azonban itt volt, és látta önt bemenni a templomba. Kíváncsi lett, beosont a templomba. És amikor látta a gyülekezetet és önt buzgón imádkozni, ez annyira meghatotta, hogy ő is elkezdett imádkozni. Attól a perctől megváltozott, új emberré vált. Ezt szépen megköszönöm most önnek, mert ennél nagyobb szívességet édesapával ember nem tehet.

A herceg imádkozó, emberszerető magatartásával példát adott az ifjúnak. A mi igazi példaadónk, példaképünk Jézus, aki földi életének idején nemcsak tanított, hanem szerető szolgálataival példát is mutatott. Miután a tanítványok lábait megmosta, így szól: „Mert példát adtam nektek, hogy amiképpen én cselekedtem veletek, ti is akképpen cselekedjétek”. (Jn 13,15)

Bányai László

Bibliaolvasó kalauz

Július

1.	Sze	ApCsel 16,1–10	1Móz 38
2.	Cs	ApCsel 16,11–24	1Móz 39
3.	P	ApCsel 16,25–40	1Móz 40
4.	Szo	ApCsel 17,1–9	1Móz 41,1–36
5.	V	ApCsel 17,10–15	1Móz 41,37–57
6.	H	ApCsel 17,16–34	1Móz 42
7.	K	ApCsel 18,1–17	1Móz 43
8.	Sze	ApCsel 18,18–22	1Móz 44
9.	Cs	ApCsel 18,23–28	1Móz 45
10.	P	ApCsel 19,1–7	1Móz 46
11.	Szo	ApCsel 19,8–22	1Móz 47
12.	V	ApCsel 19,23–40	1Móz 48
13.	H	ApCsel 20,1–12	1Móz 49
14.	K	ApCsel 20,13–38	1Móz 50
15.	Sze	ApCsel 21,1–16	2Móz 1
16.	Cs	ApCsel 21,17–26	2Móz 2
17.	P	ApCsel 21,27–40	2Móz 3
18.	Szo	ApCsel 22,1–16	2Móz 4,1–17
19.	V	ApCsel 22,17–30	2Móz 4,18–31
20.	H	ApCsel 23,1–11	2Móz 5
21.	K	ApCsel 23,12–22	2Móz 6,1–13
22.	Sze	ApCsel 23,23–35	2Móz 6,14–30
23.	Cs	ApCsel 24,1–21	2Móz 7,1–25
24.	P	ApCsel 24,22–27	2Móz 7,26–8,28
25.	Szo	ApCsel 25,1–12	2Móz 9
26.	V	ApCsel 25,13–27	2Móz 10
27.	H	ApCsel 26	2Móz 11
28.	K	ApCsel 27,1–26	2Móz 12,1–20
29.	Sze	ApCsel 27,27–44	2Móz 12,21–51
30.	Cs	ApCsel 28,1–10	2Móz 13
31.	P	ApCsel 28,11–31	2Móz 14

megszervezni. Nagyon jó és áldott kezdeményezés ez. Az úrvacsorát áthatja az ünnepi hangulat, egy mennyei légkör, hisz Jézus azt mondta tanítványaink, hogy majd újra fogunk úrvacsorázni a mennyben. Az úrvacsora a menny egy kis darabja a földön, a menny előszobája. Csodálatos, sokszor haldoklók arcán is látni a mennyei ragyogást, ami átsüt a halál fájdalmán is.

*

Imádság. Az ünneplő gyülekezet imádkozó gyülekezet is. A menyasszony szól az ő vőlegényéhez. Mindenekelőtt azt mondja: jöjj! E rövid szóban benne van az, hogy a gyülekezetnek szüksége van Krisztusra, hogy nem tud nélküle élni, hogy Ő az, aki segíthet minden baján és nyomorúságán. Sajnos az imádsággal is sok baj van az életünkben. Helyét néha átveszi a vitatkozás. Imádkozó egyház helyett vitatkozó egyház lettünk. Sajnos az istentiszteleteken is úgy éljük meg az imádságot, hogy a lelkipásztor imádkozik, mi meg azt paszszívan hallgatjuk. Nagyon jó az, ha a gyülekezet imatémát ad a lelkipásztornak, hogy érezze, az az ima az övé is. Fontos a csendes imádság is, amikor mindenki a saját személyes imáját mondhatja el. Az imádságban erő van. Sokszor átéljük, hogy Isten meghallgatja könyörgésünket.

Legyen a mi gyülekezetünk is ünneplő gyülekezet, hogy már itt ünnepelelünk, s majd egykor odafenn az örökkévaló ünnepben is részt vehessünk.

Lőrincz István

A példakép

Bajorország egyik városában kis rozoga templom állt, ahova gyakran bement a herceg imádkozni. A templomból kijövet a mezőn dolgozó emberekkel találkozott, szeretett velük barátságosan elbeszélgetni. Egyik nap idős embert kérdezett meg, hogy tehet-e érte valami hasznosat.

– Nemes uram, semmi jobbat nem tehet értem annál, mint amit már tett – jött a válasz.

– Hogyan? – kérdezte a herceg. – Nem emlékszem, hogy valamit is tettem volna.

– De igen – mondta az öreg. – Mert miként felejtethém el azt, hogy megmentette a fiamat. A bűn útján úgy előrehaladt, hogy hosszú időn át semmit sem akart tudni az egyházzal és az imádságról, és mind mélyebbre süllyedt a gonosz-

Strasbourgba került a Mikó-ügy

(Folytatás az 1. oldalról)

A közelmúltban nem szokványos dolgot tettünk – kezdte a sajtótájékoztatót Kató Béla. A püspök szerint ugyanis nem örömteli, hogy valaki saját országa ellen külföldön indítson pert, de a helyzetet a kényszer szülte.

A restitúciós törvényt a kilencvenes években hosszú időn keresztül többször is változtatták, a visszaszolgáltatások 3-4 ütemben történtek. A folyamat az ország NATO-tagságának, valamint Európai Unió tagságának megszavazása előtt felgyorsult, majd később lelassult. A törvény végül a teljes visszaszolgáltatásról (restitutio in integrum) rendelkezett, ami dicséretes ugyan, ám a folyamat sokszor elakadt, megállt. Így lehet az, hogy a viszszaigényelt 9000 ha szántóföldből az egyház 7000-et kapott vissza, a mintegy 700 épületből viszont csak 300-nak jutott a birtokába – tájékoztatót a püspök.

„A szomorú az, hogy a visszaszolgáltatási folyamatot a romániai hivatalos szervek adminisztratív úton sokszor megakadályozták, amit pedig nem tudtak megátolni, azt most igyekeznek az igazságszolgáltatást felhasználva visszavenni. A tavaly az országban végérvényesen elvesztettük a Mikó-kollégium ügyében indított pert. Tekintettel arra, hogy az ítéletet büntető jogi per keretében mondták ki, egy 600 ezres református közösséget bélyegeznek meg, neveznek hazugnak és mondják ki a bűnösséget” – mondta felháborodottan Kató Béla.

A sajtótájékoztatón jelen levő Veress Emőd jogász – akit a református egyház a perirat összeállítására kért fel – elmondta: a törvények értelmében a Romániában 2014. november 26-án hozott ítéletet követően hat hónap áll rendelkezésre ahhoz, hogy az ügyet megfellebbezzék. Ez megtörtént, a beadvány már Strasbourgban van. A képviselőt egy helybeli francia ügyvédi iroda látja el, aki ismeri a helyi szokásokat és sajátos jogi formulákat. A református egyház ügyvédei pedig az adatokat, a tényeket, valamint a román törvénykezéssel kapcsolatos tudnivalókat szállítják. A jogász elmondta: mind a tulajdonjog, mind pedig a tisztességes eljáráshoz való jog megsértésével vádolják a román igazságszolgáltatást. Ez utóbbival kapcsolatban Veress kifejtette: a Mikó épületének tulajdonjogával kapcsolatban születtek már végleges bírói döntések, ám ezeket a többéves pereskedés folyamán nem vették figyelembe. Az egyház azt is sérelmezi, hogy az ügyet büntetőjogi útra terelték. Ha ugyanis polgári peres úton intézték volna, akkor az ügyet

több szinten lehetett volna tárgyalni – erre a református egyháznak azonban nem volt lehetősége. Veress Emőd azt sem tartja megengedhetőnek, hogy a sepsiszentgyörgyi önkormányzat beadványát sem tárgyalták. A polgármesteri hivatal ugyanis sértett félként, károsítottként volt kénytelen részt venni az ügyben, ám beadványában jelezte a bírók felé: a várost nem érte kár, az ingatlanra nem tart igényt. A tárgyalások alkalmával azonban a román bírók erről hallani sem akartak. A jogász azt is elmondta, hogy 1948-ban a 176-os rendelettel a román állam a református egyháztól vette el az ingatlant, tehát jogszerűen neki is kellene visszaszolgáltatnia. Kényes kérdés azonban – tette hozzá –, hogy a telekkönyvi kivonatban az „Ev-ref. Székely Mikó Kollégium” szerepel. Éppen ezért levéltárosok, történészek, egyháztörténészek hónapokig dolgoztak, hogy tisztázzák: abban az időben a felekezeti iskolák autonómiát élveztek ugyan, de az egyház irányítása alá tartoztak, annak struktúrájában működtek. Az iktatás pedig azért történt az említett módon, hogy az egyház a saját tulajdonában levő ingatlant (célvagyon) ne próbálja más célokra használni.

A sajtótájékoztatót követően – kérdésekre válaszolva – elhangzott: a strasbourgi bíróság nagyon leterhelt, több évbe kerülhet, ameddig döntés születik. Közvetlenül nem szólhat bele a román igazságszolgáltatás ügyeibe, csupán megállapíthatja, hogy sérültek a jogok. Amennyiben pozitív döntés születne, Romániában perújrafelvételt kell kezdeményezni, de ez a folyamat is hosszú évekbe telhet.

Kató Béla hangsúlyozta: nagy veszélyt jelent a Mikó-ügyben hozott döntés, hiszen precedenst teremtett. Nagyenyedén ugyanis az „ügy felmelegítésével” egy 2004-ben már az egyház tulajdonába került ingatlant akarnak megkaparintani. Az ítélet negatívan hatott a többi folyamatban levő hasonló perre is: évekig nem született döntés más ügyben sem, minden bíróság várta a Mikó-per kimenetelét. Ugyanakkor a visszaszolgáltatási folyamat is szünetelt: a Restitúciós Bizottság nem mer(t) – az esetleges következményektől féltve – további ingatlanokat az egyház tulajdonába juttatni.

A sajtótájékoztatón jelen levő Ballai Zoltán egyházkerületi előadó-tanácsos felhívta a figyelmet arra, hogy a szóban forgó ingatlant a román állam jó állapotban vette át, egy fél évszázad alatt lelakta, és az egyház által felújított iskolaépületet újra kitűnő állapotban vette vissza. – Nekünk azonban jó reménységünk kell legyen afelől, hogy ha nem is a közel-, de a távoljövőben a Református Székely Mikó Kollégium újra az egyház birtokába kerül – zárta a magyar sajtó képviselőivel az együttlétet Ballai Zoltán.

Somogyi Botond

Nevetni egészséges

A Biblia ősi bölcsességeit a tapasztalat és a tudomány igazolja. A példabeszédek könyve sok ezer éves bölcsességeinek egyike így hangzik: a vidám szív a legjobb orvosság, a bánatos lélek pedig a csontokat is kiszáritja (Péld 17,22). Csak néhány példát mondok az ősi bölcsesség igazolására: Napóleon sebesse, Dominique-Jean Larrey, aki igen sok sebesült katonát kezelte, megfigyelte, hogy a győztesek sebei gyorsabban javulnak, mint a veszteseké, azaz a győzelem öröme gyógyít. Focidrukkerek számára ismerős a kép: egy futballdöntő után a vesztesek kimerülten összeesnek, a győztesek pedig boldogan, sugárzó arccal, könnyedén futják a tiszteletkört. Diákok, egyetemi hallgatók tudják: a sikeres vizsgát hamar kipihenjük, de a kudarc után tartósabban fáradtak maradunk. Egy sebész főorvos elmondása szerint az általa operált betegek két-három nappal hamarabb hagyhatják el a kórházat, mint a kollégái betegei, amiatt, hogy ő minden viziten viccel, és addig nem szívesen megy a következő szobába, amíg a kórterem betegeit nem látja mosolyogni, nevetni. Örvedetesen terjed a bohócok bevonása a gyermekosztályok életébe. A bohócdoktorok játékosan és hatásosan csökkentik a gyerekek szorongásait, félelmeit, sőt megnevetetik a gyermekeket. Orvosi körökben már-már hivatkozási alapnak számít az eset, amikor egy fiatalemberrel közölték, hogy rosszindulatú daganata van, ő kétségbeesés helyett kikölcsonzött a videotékából egy csomó burlesztűfilmet, betegre nevette magát – és meggyógyult.

A jókedv gyógyhatású – szögezi le a tudomány. A német közmondás így hangzik: nevetni egészséges. A Biblia így mondja: A vidám szív a legjobb orvosság, a bánatos lélek pedig a csontokat is kiszáritja. Ennek fényében egyetérthetünk a kijelentéssel: „életünk napjai közül egyik sem annyira kárba veszett, mint amelyen nem neveltünk”.

Persze nem mindegy, min nevetünk. Kundera A nevetés és felejtés könyve című munkájában arról ír, hogy létezik angyali és ördögi nevetés. A kettőnek semmi köze egymáshoz. A Biblia pedig egyenesen arról beszél, hogy a kárörömmel olyan pusztító, gyilkos hatása van, mint a tűzvésznek. Szabad tehát nekünk Morus Tamással (1478–1535) együtt így imádkoznunk: „Uram, adj nekem jó emésztést, és adj valami jó emészteni valót... Ajándékozzál nekem olyan lelket, amely nem ismeri az unalmat, amely nem zúgolódik, nem panaszkodik... Ajándékozzál nekem humorérzékkel, hogy megértsem a jó tréfákat, hogy így éljem meg a boldogságot, és így tudjak másokkal is örömet és vidámságot közölni.”

Veress László

Magyarországi kitüntetés Adorjáni Zoltánnak

A Magyar Érdemrend tisztikeresztjével tüntették ki dr. Adorjáni Zoltán teológiai tanárt. A kolozsvári főkonzultáción tartott díjátadón a felszólalók hangsúlyozták: Adorjáni Zoltán egyetemi docens, a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet dékánja oktatói-nevelői munkájával nagyban hozzájárult az új teológus- és lelkésznevezdek képzéséhez, kutatói munkájával pedig az intertestamentális kor 21. századi értelmezéséhez.

Libán fenyőfái Libanon cédrusai helyett

(Folytatás az 1. oldalról)

„Abban az évben arra kért, halála után én gondozzam az imaházat” – mondja elárnyékolva Marci bácsi, aki presbiterként immár szintén több mint harminc éve szolgálja az egyházat, és mintegy mindenese volt a régi, de az új imaháznak is.

A belvárosi, ám többek által Farkas utcai-ként ismert egyházközség a negyvenes évek végén Babos Sándor misszionáriustól vásárolta meg azt az ingatlant, amelyet 1950-től a 2010-es évek elejéig a Györgyfalvi úton imaháznak használtak a környékbeli reformátusok. Marci bácsi elmondja, hogy az akkori ikerházat a világháborúban találat érte, egyik felét le kellett bontani, a másik részét pedig – amely mintegy 60 évig istentiszteleti pontként szolgált – háromszor is javítani kellett.

Az új istentiszteleti helyet kényszerből építették, a szakemberek ugyanis azt javasolták, a régit nem lehet javítani, új épületre van szükség. Az alapokat 2008 tavaszán kezdték ásni, és négy év alatt Müller Csaba tervei alapján – a 2012 nyarán lebontott régi mellé – felépítették az új imaházat. Amióta pedig felépült, az istentiszteleten részt vevők megkétszereződtek, vannak olyan alkalmak, amikor több mint száz-an foglalnak helyet a padokban.

„Mitől lesz szent ez a hely, ahol állunk?” – kérdezte Fazekas Zsolt lelképásztor az imaház felépítése alkalmából tartott hálaadó istentisz-

teleten. „Talán attól, hogy Isten elkülönítette valamilyen céllal: sajátos szolgálatot végzünk benne, megőrizzük mindattól, ami nem szent. Isten az Ő Szentlelke által áldottá teszi azoknak életét, akik ebbe a hajlékba járnak imádkozni” – fogalmazott Fazekas, aki az imaház történetét ismertette röviden, és elmondta, hogy az ingatlan nem a Libanon cédrusaiából, hanem a Hargita megyei Libán fenyőfáiából épült. A munkálatokat a hívek, különböző magánsze-

mélyek és cégek adományai mellett segítette a Farkas utcai gyülekezet Károlyi Zsuzsanna Nőszövetsége és a vallásügyi államtitkárság is.

Az ünnepi alkalommal 1Kir 8,27–30 alapján Kató Béla hirdetett Igét, aki püspökké választásával a kolozsvári belvárosi gyülekezet lelképásztora is lett egyben. Az igehirdető sze-

rint a textus nem más, mint ima az imádságról, amelyet közösségben tudunk igazán megélni, ezért is oly fontosak a közösségi, kollektív jogok. Az imahelyre szükség van, mert a külső ellenséggel szemben menedéket jelent. Isten innen küldi ki hadba az ő fiait. Ha elvándorolunk, kell egy olyan erő, amely megtart a távolban is a beolvadás ellen. Az Európai Unióban és az Egyesült Államokban ugyanis a kis közösségek beolvadása folyik – fogalmazott a püspök, aki szerint minden imaház egy missziós pont, amely által a diakónián, életvitelünkön keresztül – megmutathatjuk a külvilágnak a keresztyén élet szépségeit.

Az istentisztelet utáni szeretetvendégségen az ingatlan mögött elhelyezkedő, egyelőre kihasználatlan területre célozva Kató Béla püspök megemlékezett: jó lenne egy játszótér kialakítani, ahova a környék kismamái rendszeresen eljárának gyerekeikkel, ezáltal idővel akár a vasárnapi istentiszteleti látogatottság is növekedhet. Fazekas Zsolt szerint az ötlet egybecseng az egyházközség terveivel is, ám egyelőre a Farkas utcai templom és parókia felújítása élvez elsőbbséget. A hálaadó istentiszteletre előreláthatólag augusztus 16-án kerül sor a Kolozsvári Magyar Napok nyitórendezvényeként. Az eseményre számos bel- és külföldi

vendég mellett várják Balog Zoltánt, az emberi erőforrások miniszterét is, a magyar kormány ugyanis – az egyházközség által az Európai Uniótól nyert 4,5 millió eurós pályázati összegén kívül – jelentős anyagi támogatásban részesítette a templomfelújítási munkálatokat.

Somogyi Botond

Interaktív istentisztelet fiataloknak

(Folytatás az 1. oldalról)

A programok között van Párbaj és Párna „fedőnevű”, párokkal foglalkozó jegyesoktatás, a diákok által is kedvelt személyiségek részvételével megtartott pódiumbeszélgetés, ifjúságvezető- és presbiterképzés, klasszikus bibliaóra, játékest, istentisztelet utáni teázás... Arra is jut idő és energia, hogy vasárnap egy csapat FIKE-s ellátogasson egy-egy gyülekezetbe, vagy havi rendszerességgel Kolozsvár más felekezetű, unitárius, evangélikus vagy római katolikus ifjúsági közösségeibe ruccanjanak át.

Kérdésemre, hogy egy négygyerekes családapának miként jut ideje ennyire szerteágazó ifjúsági munkára, Dávid István azt válaszolja: ez az ifjúsági közösség másabb, mint egy falusi vagy városi gyülekezet: „A lelkész ugyan vezetőként van jelen, de az ő szerepe korántsem annyira hangsúlyos, mint a szokványos gyülekezetben. A 20-25 főt számláló, szűkebb munkatársi gárda, a gyülekezet magja folyamatosan ötletekkel áll elő, mindenki ajánl valamit, aminek megvalósítását aztán közösen vállaljuk. Ez sokban megkönnyíti a lelkész munkáját.” Nem véletlen, hogy a fiatalok a *FIKE*, *ittthon* vagy!

jelszót találták ki munkájuk jellemzésére, hiszen aki ebből a közösségi létből aktívan részt vállal, az itt érzi magát itthon.

Egyházi közösségük érdekes terephelye a vasárnap esti istentisztelet a Kétágú templomban. A szomszédban van ugyanis a FIKE-klub, ahova istentisztelet után teázni, beszélgetni jönnek át a fiatalok. Aki a szokásos,

egyszemélyes szertartáshoz szokott, annak az újdonság erejével hat egy olyan istentisztelet, amely nemcsak fiatalos, hanem interaktív is. Az utóbbi két évben zeneakadémiás fiatalokból álló csoport készíti elő az istentisztelet

zenei részét, és a kivetítőn mindenki nyomon követheti a kottát. A liturgikus részbe szintén fiatalok segítenek be bibliaversek felolvasásával, a hirdetések rendjén pedig nem a lelkész, hanem az alkalomra készülő fiatal gyülekezeti tag ismerteti a jövő heti programokat. A témák szintén fiatalokat érdeklő körből születnek. És mindez az ők nyelvükön hangzik el, így sokkal könnyebben tudnak azonosulni az elhangzottakkal.

A lelkész szerint fontos a lelkület, amiben otthon érzik magukat. Mindehhez egyféle körítésként hozzátartozik azok szerepe is, akik az ajtóban állva fogadják az érkezőket. „A legtöbb energiánk arra megy rá, hogy az istentiszteleti közösségből hogyan lehet gyülekezeti közösséget faragni, amelyben a kapcsolatok szorosabbak és közvetlenebbek lesznek” – magyarázza Dávid István.

A teológia elvégzése után két kicsinyke, marosszéki faluban szolgáló ifjúsági lelkész számára az elmúlt négy esztendő nemcsak teljesen új közeget, hanem új kihívásokat is jelentett. Az IKE által szervezett egyházmegyei ifjúsági munkával foglalkozó lelkészi találkozók még inkább megerősítették abban, hogy ez a fajta szellemiség és nyitottság elengedhetetlen a fiatalok és az egyház közötti kapcsolat kiépítésében.

Drogról itt!

(Folytatás az 1. oldalról)

Tíz évvel ezelőtt a Kolozsvári Református Teológián vendégül látták a Közös Pont Ifjúsági Missziót, amely hasonló tevékenységet folytat Magyarországon. Előadásuk hatására született meg az ötlet a missziós munka elindítására. Hamarosan összeállt egy csapat, amelynek egy része korábban is végzett hasonló tevékenységet a Magyar Ifjúsági Tanács (MIT) keretében. Nemsokára Tusványoson felállították az első Keskeny Út-sátrat, és elindult a missziós munka az önkéntesek, a magyarországi tapasztalatcserék és az egyházak összefogásának köszönhetően.

– A magyarországiaknak az a céljuk, hogy a fesztiválozókkal megtaláljanak egy közös pontot a keresztyének és a fiatalok értékeiben. Nálunk, Erdélyben a cél az, hogy azokat az értékeket képviseljük, amelyeket a Szentírásban keskeny útnak neveznek. Tehát tudatosan felvállaljuk hitünket, az egyházakat, amelyeket képviselünk, és ezt próbáljuk a fesztiválokon megjeleníteni, közvetlen közegben – meséli Bardócz Csaba.

Ruszka Sándor teológusként került kapcsolatba a missziós csapattal. Elmondása szerint nem volt nehéz összehangolódni az eseményre, hiszen akkor éppen tagja volt egy zenekarnak, amely abban az évben a Tusványos színpadán is fellépett mezenésített verseivel. A Keskeny Út programjain való részvételt azonnal elvállalta, mert pozitívumnak tart minden olyan aktivitást, amely kicsit is eltér a hagyományos egyházi megszólítási módtól.

– A hagyományos egyházi módszerek már nem elégségesek a fiatalok megszólítására. Folyamatosan újabb kommunikációs csatornákat kell keresni, én pedig híve vagyok az alternatív tevékenységeknek, nem véletlenül dolgozom fiatalokkal ma is – fejtette ki Ruszka Sándor.

Megismerni a keresztyén életet

Mindnyájunk számára kellemes meglepetés volt a kezdeti nagyszámú érdeklődés, hiszen már az első évtől kezdve Tusványoson napi 50-60 látogató vett részt a programokon.

– Ekkor vettük észre, hogy nemcsak azok látogatták meg a sátrat, akik amúgy is egyházközelben éltek, hanem voltak érdeklődők, akik az egyházi, keresztyén élet megismerését keresték – magyarázza Sándor, aki azóta már lelkesként, családos emberként, két kisgyerekekkel sátorozva rendszeres munkatársa, előadója lett a Keskeny Út-sátrának.

Mivel fesztiválmisziós csoportként határozták meg magukat, a szoba jöhető helyszínek a Tusványos mellett a Fél-sziget Fesztivál és az EMI-tábor voltak. Adminisztratív szempontból a Fél-sziget bizonyult a legnehezebbnek, nehéz volt a Keskeny Út működését besorolni, eleinte a Civil Faluban kaptak helyet, ahol nem sikerült minden programot lebo-

Fesztiválozók között. Ruszka Sándor kótetlen beszélgetésen a fiatalokkal

nyolítani, később a sátrótáborban volt a stabil helyszínük.

– Amellett, hogy a mező közepén nehéz volt akár egy hirdetőtáblát is elhelyezni, a fesztiválozókat is sokkal nehezebb volt megszólítani. A láthatatlan színház programunk sikeresnek bizonyult, egyébként valódi marketingfogásokat vetettünk be a figyelem felkeltésére. Egy hirdetőtáblára kiírtuk, hogy *drogról itt!* A -ról ragot

a résztvevők érdeklődését felkeltsék, a sokszor tabunak tartott témákat nyíltan megbeszéljék, és ezeken keresztül hirdessék a keresztyén értékeket – összegezte Bardócz Csaba.

Kötekedett, végül megkeresztelkedett

A közönség egy fesztiválon azonban nem mindig hajlandó egy áhitatot, előadást csendben végighallgatni. Ilyen esetre emlékszik vissza Ruszka Sándor. – Egyik alkalommal a hitről készültem előadást tartani, amikor azonban kezdődött volna az áhitat, begyűlt egy tizenöt fős, félmeztelen, zajos csapat, sörökkel a kezükben, hangoskodtak, zavarták az előadást, ami egy lelkész számára ismeretlen helyzet, hiszen a templomban senki nem szól vissza, a fiúk azonban már a harmadik mondatomnál kötekedni kezdtek. Odáig fajult a dolog, hogy abbahagytam az előadást, és reagálnom kellett a fiúk viselkedésére. A végére aztán rendkívül érdekes beszélgetés alakult ki, sok kérdéssel. Akkor értettem meg: a fiúknak sérült az

egyházzal való kapcsolatuk, ezért negatívan viszonyultak az egyházi előadásokhoz. A legérdekesebb a történetben az, hogy ez a csapat azóta a Keskeny Út stabil gyülekezetévé vált, minden évben rendszeres látogatói programjainknak, sőt, egyikük a fesztiválmiszió életében először Tusványoson meg is keresztelkedett.

Az előadásokra jellemző, hogy általában nem hagyományos, teológiai vonatkozásúak, hanem az életből vett témákat vetnek fel, például a stresszről, a párkapcsolatokról, a félelemről, az internetről, amelyek nagyon érintik egzisztenciálisan az embereket. Azzal pedig, hogy az előadók keresztyén emberek, akaratuk ellenére is egy olyan értékrendet képviselnek, amelyet a Keskeny Út misszió is hirdet.

Tusványoson és az EMI-táborban idén is találkozhatunk a Keskeny Út missziós csoporttal, a szervezők reményei szerint, amíg fesztiválok vannak Erdélyben, addig az ő munkájuk sem ér véget.

azonban alig láthatóan. Mondanom sem kell, hogy megnőtt a sátorba betérők száma, ami számunkra elég volt ahhoz, hogy szóba elegyedjünk az érdeklődőkkel – emlékszik vissza Csaba.

Konkrét statisztikája nincs a Keskeny Út működésének, de már az első évben *A sátánizmus és a rockzene* című előadás több mint száz érdeklődőt vonzott. Számos fesztiválon előfordult az, hogy amikor más helyszíneken kevésbé népszerű programok zajlottak, a Keskeny Út zsúfolásig telt résztvevőkkel. – Számunkra nem prioritás a látogatottsági rekordokat megdönteni, sokkal fontosabb egy adott téma kibontása, az érdeklődők figyelmének felkeltése. A Bonus Pastor Alapítvány tagjai például, akik az alkoholizmusból való kigyógyulásról készültek előadást tartani, a második mondatuk után nem folytathatták beszédüket, a közönség ugyanis rögtön kérdésekkel bombázta őket. A lényeg tehát nem az, hogy előadónk elmondják azt a szöveget, amellyel készültek, hanem az, hogy

Vonzó-e a család a fiatalok számára?

Immár a 17. Független konferenciára került sor május 15–17. között Székelyudvarhelyen. Amint azt a konferencia koordinátora, Pító Orsolya elmondta: a rendezvény témafelvetéseivel, nyelvezetével alternatívát kíván nyújtani a keresztyén élet iránt érdeklődő fiatalok számára. A tabu határait feszegetve olyan kérdésekre keresik a választ, amely a mai kor ifjúságának – sokszor ki nem mondott – problémáit boncolgatja. A konferenciának mozgósító szerepe is van, hiszen eddigi tapasztalataik alapján abban a közösségben, ahol megszervezték, az ifjúsági élet megpezdült.

A Székelyudvarhely II. (Szombatfalva) gyülekezet szervezésében megtartott konferenciára mintegy százan érkeztek Maros, Hargita, Szilágy, Kolozs, Bihar és Brassó megyéből. Az idei találkozó központi témája a család volt. A megnyitón köszöntőbeszédében Bereczki Orbán Zsolt házigazda lelkipásztor Ábrahám és Izsák példáján keresztül mutatta be azt a csa-

ládi köteléket, amely mindig az Istenbe vetett hitből táplálkozik. Ezt követően dr. Kiss Jenő teológiai tanár témafelvezető előadására került sor. „Honnan jövünk?” – tette fel a kérdést bevezetőjében, majd elmondta, mennyire fontos a családkép, hiszen az ember életét sok esetben ez határozza meg. A közösségben való viselkedésformákra, az emberi kapcsolatokra, a hitéletre mind kihatással van az, amit magunkkal hozunk családi környezetünkben. A családban a legnagyobb hangsúly a bizalom kell hogy legyen, hiszen ez döntően befolyásolja a gyermek–szülő viszonyt. A szülői példa az, ami meghatározza a gyermek társadalmi magatartását.

Visky Anna személyes tapasztalatokkal teletűzdelt előadásában édesapját idézte, aki

szerint a „család egy jó buli”. Elmondta, nagycsaládban nőtt fel, és ennek megtapasztalta minden áldását, de Istennel való kapcsolatát is a családnak köszönheti. Az előadást követően kiscsoportos tematikus műhelymunkára került sor, amelyet különböző szabadidős tevékenységek tettek még izgalmasabbá.

A záró istentiszteleten Bartos Károly komollói (sepsi egyházmegye) lelkipásztor hirdette az Igét Mt 7,13–14 alapján. Prédikációjában *A keskeny és a széles út* kérdéskörét járta körbe, amelyet személyes, ifjúkori lázadó élményeivel tett még szemléletesebbé.

A szervezők ezúton szeretnék kifejezni hálójukat a befogadó gyülekezetnek, különösen a szombatfalvi nőszövetség lelkes tagjainak, akik három napon keresztül szorgoskodtak, hogy a rendezvényen ne szenvedjen hiányt senki semiben.

Juhász Ábel

Ifjúsági misszió: nem digitalizációs divatmajmolás

Sokan sokféleképpen gondolkodunk jelenünk ifjúsági missziójáról. Vannak trendi és ortodox elképzelések. Jómagam a középutat keresem, és amit ennél is fontosabbnak tartok: a Szentírás megnyírbált szerepét szeretném megerősíteni, jogaiba visszahelyezni. Ez legyen az alap, minden más (kütyük, hangszer, kivetítő, játékszerek) maradjon az eszköz szintjén. Vagyis régít és újat egyaránt elfogadok, de egyiket sem az alap, az Ige kárára.

A megszokott és klasszikus ifjúsági alkalom mellett újszerű, korszerű módon is szeretnénk megszólítani a település református ifjait. Ezen persze nem a világ majmolása, utánzása értendő. Nem egy napi ötödik, hatodik filmet szeretnénk megnézni velük, és nem is egy újabb órára az internet elé szegezni őket. Azaz nem a médiafogyasztás erőltetését, digitalizációs divatmajmolást értünk ifjúsági misszió alatt, és nem is pszichológiai trükköket. Nem megvásárolni szeretnénk a fiatalok figyelmét, és nem is a rossz értelemben vett tegeződéstől gondoljuk azt, hogy az ifjak Krisztust követik majd. Hisszük, hogy Isten Igéje a 21. századi fiatal is meg tudja és meg akarja szólítani – a Lélek munkája által. Hisszük, hogy az Ige a szívekbe talál, hogy az ifjú lelkeknek ugyanolyan szükségük van modern korunkban is az Úr életet betöltő, biztató szavára, mint bármely más történelmi korban. A magvetés

szolgálatát végezzük, remélve, hogy ha ez az Isten jótetszésével találkozunk, majd sor kerül az aratásra is.

Eme gondolatok mentén és jegyében folytatjuk az ifjúsági missziót abban a hitben, hogy Isten tud és akar válaszolni a digitális forradalomban élő ember kérdéseire. A huszonegyedik században is szól az Úr, és válaszol nekünk. Módszere ma is változatlan, de ugyanakkor korszerű is: az ember szívére kíváncsi, ott szeretne helyet kapni. A hittanóra, a konfirmációi előkészítő és az ifjúsági bibliaórák mellett más módon is igyekszünk bevonni a gyülekezeti életbe ifjainkat. Elsőként a honismereti foglalkozás lett része az ifjúsági misszióknak. Ennek során havi egy alkalommal magyarországi tanárok tartanak magyarságismereti alkalmakat, kézimunkával, játékkal fűszerezve. Az ifjak igénylik a kiscsoportok létezését, ezért a konfirmált fiatalokkal két csoportban foglalkozunk

kisífi és nagyífi keretében. A nyári vakációban sem szeretnénk szem elől téveszteni őket, ezért az ifjalkalmakat ilyenkor is megtartjuk. Az *ép testben ép lélek* gondolat jegyében sportprogramot is kínálunk a fiataloknak, akiknek csütörtökönként fociedzést tartunk. Ez is jó alkalom a közösségépítésre, a szabadidő eltöltésére és az ismerkedésre. Sok gyülekezetben nagy gondot jelent az érdektelenség, éppen ezért már idejekorán szeretnénk megismertetni és megszerettetni a fiatalokkal az egyházzért végzett szolgálatot. Ennek jegyében hétfőnként ifjúsági szeretetszolgálatot végeznek, mely elsősorban az egyházközösség udvarának, parkjának a fűnyírását foglalja magába. Az elvégzett munkát időnként jutalomkirándulásokkal díjazzuk. A konfirmandus évfolyamokat nemcsak a Szeretethíd diakóniai program keretében vonjuk be a szeretetszolgálatba. Az év folyamán több alkalommal ismerkedtek a *jót tenni jó* gyakorlattal. Hol az idősek szeretetszolgálatát adták át, hol az elhanyagolt zsidótemetőt tisztították meg kemény munkával, hol pedig a mélyszegénységben élőket keresték fel karácsonyi csomagokkal. „Szent hitünkéről” ily módon szeretnénk a mindennapokban kétkezi munkával is vallást tenni. Mindehhez a mi Urunk áldását és útmutatását kérjük.

Fábián Tibor, Szentjobb

Nehéz magyarnak lenni, de nem lehetetlen

Generális vizitáció Petrilla-Lónyán

Déli napsütésben érkezett meg a Generális Vizitáció a Petrillához tartozó lónyai telepre, ahol **Zsargó János** esperes és **Jákó Zoltán** egyházmegyei főgondnok várta a látogatókat. A parókia udvarán **Kovács-Szabadi Levente** lelkipásztorral együtt a presbitérium és a nőszövetség képviselője fogadta a vendégeket. A köszöntő után a lelkipásztor a bányászvárosok egyik jellegzetességéről, a fúvószenekarokról mesélt. Petrillán már nem létezik ilyen, de a közeli Vulkánról hamarosan megérkezett a zenekar. Bányászsapkában, egyenruhában, hangszerekkel a kezükben rázendítettek a *Jobban tiéd, Uram* dallamára.

Közvetítsen a Duna

Kovács-Szabadi Levente igehirdetését követően a bizottság az iratokat kezdte ellenőrizni. **Kató Béla** püspök, **Dézi Zoltán** főgondnok, **Kántor Csaba** püspökhelyettes, **Szegedi László** misziói előadó és az egyházmegye elöljárói a felújítás alatt álló lónyai telepi templom felé vették az irányt. A kiürített templom bejárata előtt várta őket a kis gyülekezet, nagyrészt idősek, akik az ország több részéből kerültek ide. Kató Béla püspök az 51. zsoltárt olvasta fel, majd imádságban Isten áldását kérte a gyülekezetre és megújuló templomára. A beszélgetés során kiderült: a petrillaiak szeretik templomukat, szeretnek gyülekezetben élni, legnagyobb gondjuk pedig az, hogy gyermekeik, unokáik már nem érzik otthon magukat a templomban, hiszen már magyarul is alig tudnak. „Elvittem az unokáimat Udvarhelyre, és amíg magyar környezetben voltak, addig tudtak magyarul beszélni. De itt már román iskolába járnak, román barátaik vannak. Amikor meglátogatnak, már akadozva is alig beszélnek magyarul” – mesélte az egyik idős néni. A lónyai telepiek nincsenek teljesen elkeseredve, terveik vannak, fel akarják újítani a templomot, amelynek átadási ünnepségére meghívták a püspököt is. Az egyik presbiter számára nagy élményt jelent, amikor vasárnap a Duna Tv-ben azt látja, hogy a szilágysági templomok tele vannak. Azt szeretné, hogy amikor a lónyai templom felújítása befejeződik, akkor a püspök hirdesse az Igét, a Duna Tv pedig közvetítse az eseményt. A presbiter szerint ez olyan megtartó erő lehet, amely talán másokban is felébreszti a közösséghez való tartozás vágyát.

A gyülekezet nem ugródeszka

A templomból a bizottság az önkormányzati hivatalba indult. **Ilie Păducel** polgármester elmondta: legnagyobb gond a munkahelyteremtés, és bár igrékszik minden tőle telhetőt meg-

tenni, a fiatalok mégsem maradnak a településen.

A délutáni presbiteri gyűlésen ugyanazok a gondok hangzottak el, amelyek a lónyai telepen tartott istentisztelet után is megfogalmazódtak. A presbiterek azt is elmondták, örülnek annak, hogy lelkipásztoruk nem ugródeszkanak használta a közösséget, hanem már hosszabb ideje közöttük van.

Az esti istentiszteleten Szegedi László generális direktor hirdette az Igét. Prédikációjában hangsúlyozta: a szórványban rendkívül fontos az, hogy hitünket magyarul éljük meg. Zsargó János esperes szerint az egyházkerület vezetőségének látogatásán kívül abban a kiváltságban van része a gyülekezetnek, hogy újból Isten színe elé járulhatnak. Zsargó János elmondta, a petrilla-lónyai egyházközség az egyházkerület legdélebbi csücskében van, innen már csak a hegyek következnek. Éppen ezért kiváltság, hogy a vezetőség nem feledkezett meg róluk, erősíteni akarják a közösséget.

Három püspöki látogatás

Kató Béla püspök elmondta, a rendszer váltás óta mind a három püspök meglátogatta a petrilla-lónyai gyülekezetet, ez pedig azt jelenti: szükség van arra, hogy a gyülekezetet

A kiürített lónyai-telepi templomban Kató Béla püspök az 51. zsoltárral köszöntötte a gyülekezetet

erősítsék. „Isten angyalai most is örvendenek annak, hogy keressük egymást. A hitben egymás testvérei vagyunk, és mi azért vagyunk itt, hogy ezt a testvériséget erősítsük” – fogalmazott a püspök, aki arról is beszélt, hogy az elődök örökségét meg kell őrizni. A legnagyobb kihívás a jövőre nézve, hogy kevés a fiatal, nincs kire hagyni az örökséget, a templomot, mindazt, amit az elmúlt 100 esztendő alatt a közösség összegyűjtött magának. „A felnőttek nem vállalják, hogy megmutassák az irányt. Kiadták kezükből a nevelési felelősséget, ezért

történhet meg, hogy nem a szülők, nem az egyház, nem az iskola neveli a fiatalokat. A petrillai és a lónyai közösség jövője nem a munkahelyektől függ, hanem attól, hogy milyen értéket tudnak átadni a gyerekeknek” – figyelmeztetett a püspök. Kató Béla hangsúlyozta, azt akarják, hogy a gyülekezet az ő jelenlétük által is érezze: Jézus azért jött, hogy megtartassunk általa. Amíg lesz igehirdetés, addig a megtartás lehetősége és forrása ott lesz a gyülekezet előtt. Arra kérte a gyülekezetet, hogy tegyenek meg mindent az igehirdetés fenntartásáért.

Kántor Csaba püspökhelyettes a generális vizitáció jegyzőkönyvét ismertette, kiemelve a gyülekezet pozitív hozzáállását. – Nehéz magyarnak lenni, de nem lehetetlen – idézte Széchenyi Istvánt a misziói előadó. Szegedi László azt is elmondta, hogy 20 év alatt megfeleződött a gyülekezet, de hiszi, hogy Istennek terve van a közösséggel. Dézi Zoltán egyházkerületi főgondnok felszólalásában arról beszélt, hogy a lelki életnek olyan példáját kapta ajándékba a közösségtől, amely Isten kegyelmének a megértését segíti elő. Arra kérte a híveket, hogy azt a hitet, amelyet ezen a napon megtapasztaltak, vigyék tovább, mutassák meg másoknak is. Kovács-Szabadi Levente lelkipásztor a hozzászólások rendjén kiemelte: bár sokan azt mondják, nagypénteki nemzet vagyunk, nem szabad elfelejteni, hogy van fel-támadás.

Kiss Gábor

• **Presbiteri közgyűlés Kibédén.** A külküli egyházmegye presbiteri szövetsége Kibédén tartotta éves közgyűlését. A rendezvényen Sipos-Vizaknai Balázs helybéli lelkész a Zsolt 133, valamint Mt 11,29–30 alapján hirdetett Igét, prédikációjában kiemelte a presbiterek szerepvállalásának fontosságát az egyházban. Buksa Ferenc nyárádszentsimon-rigmányi lelképásztor a *Családfakutatás a gyülekezetépítés szolgálatában* címmel tartott érdekes előadást. Ezt követően Nagy József egyházmegyei PSZ-elnök éves beszámolóját hallgatta meg a mintegy kilencven résztvevő. Gál Attila mérnök a földtámogatásokról és azok igényléséről beszélt az egybegyűtteknek. A közgyűlést a 90. zsoltár eléneklésével zártuk. Ezután átvonultunk a frissen felújított kultúrthozba, ahol a helyi presbiterek feleségei és nőszövetségi tagok terített asztallal várták a vendégeket. (Sipos-Vizaknai Balázs)

• **Egyházmegyei közgyűlés Lupényban.** A hagyományos évi közgyűlését tartotta nemrég a hunyadi egyházmegye Lupényban. Bódis Miklós hátszegi lelképásztor igehirdetését követően Zsargó János esperes jelentésében kiemelte az elmúlt időszak fontosabb eseményeit: 2015-ben tíz lelképásztor szolgál, jelenleg Lónyán javítják a templomot,

április 21-én Petrillán Kató Béla püspök generális vizitációt tartott. Kovács-Szabadi Levente petrillai lelképásztor missziói jelentéséből megtudhattuk: 1990-ben az egyházmegye lélekszáma 12 500 körül volt, mára ez 4665-re apadt. 2014-ben statisztikai adatok szerint 22 keresztelezés, 148 temetés volt, 13 gyermek konfirmált. Sok gyülekezetben a lélekszám 100 fő alá apadt, és így rendkívül nehezen lehet fenntartani a lelkészi állást. A gyűlésen Szász Zoltán alpestesi lelkészt katekétikai előadónak, Boros Mihály vajdahunyadi főgondnokot egyházmegyei gondnoknak választották. A felszólalások után megbeszélték az idej fontosabb terveket, valamint az ifjúsági, nőszövetségi, presbiteri konferenciákon való részvételt. (Kun Árpád)

A jókedvű adakozót szereti és megáldja Isten

A Kolozsvári Kozmutza Flóra Hallássérültek Speciális Intézete Szivárványszág nevű óvodájának régi hagyománya, hogy a barkácsolás során készített portékáinkat áruba bocsátjuk, és a begyűlt összegből óvodánk számára hasznos fejlesztőeszközöket vásárolunk. Idén ajtó-, ablak- és faldíszeket, gyurmaékszereket készítettünk. Egy nemrég nyugdíjba vonult kollégánknak fűrgő ujjával megtanított, hogyan kell gyönyörű fülbevalókat horgolni. Köszönet illeti a bálványosváraljai gyülekezetet, ahol már második alkalommal vásárolták meg az elkészült ajándéktárgyainkat, ezenkívül a nőszövetség jóvoltából 300 lejt adományoztak intézetünknek, ahol hallássérült és értelmi fogyatékos gyermekeket fejlesztünk. 150 lejt a X. B osztályos tanulónak adományoztak és 150 lejt óvodánknak, hogy hasznos fejlesztőeszközöket vásárolhassunk. Köszönjük az adományukat, és azt kívánjuk adakozó testvéreinknek, hogy Isten lelki és testi javakban gazdagon áldja meg őket!

Azért imádkozunk, Isten buzdítsa mások életét is arra, hogy ne csak anyagiakat, de lelkieket is tudjanak nyújtani az elesett, fogyatékkal élő gyülekezeti tagjaik felé. Gazdaggá válik ugyanis az, aki tudja: mindene, amije van, Istentől jövő ajándék. Ha azt valljuk, hogy mindenünk ajándék, a képességeink, az időnk, az egészségünk, az erőnk, akkor lehetetlen, hogy ne tudjunk örömmel adni, az elesettek felé kezet nyújtani. Ha engedelmeskedünk Istennek, akkor őt követve adakozó emberré válhatunk. A megbélyegzés, a kiközösítés helyett mindig tudjunk egymásra figyelni, előítéleteinket tudjuk lerombolni. Tudatosítanunk kell, hogy a fogyatékkal élő személy nem beteg, csak „nem egészséges”! Kevés egészséges ember él a világon, másokhoz viszonyítva mindenkinek van valami hiánya, hiányossága. Az „egészség” tehát relatív fogalom, valamilyen szempontból szinte minden ember fogyatékos. Van, aki nem túl vonzó, van, aki nem elég magas... de megtanulunk együtt élni ezekkel. Ehhez hasonlóan a fogyatékkal élők is próbálnak együtt élni állapotukkal. Így próbáljunk közeledni a fogyatékkal élő gyülekezeti tagjaink felé.

Tanácsadásban, gyakorlati segítségben bármikor szívesen állunk mindenki rendelkezésére, és szívesen segítünk.

Tökés Tünde

Felvételi tájékoztató 2015

A Károli Gáspár Református Egyetem marosvásárhelyi kihelyezett tagozata az Erdélyi Református Egyházkerülettel közösen a 2015/2016-os tanévben a következő szakokon hirdeti felvételt:

Egyetemi alapképzés

1. Nappali tagozaton

– **Tanító-óvodapedagógus szak:** 20 tandíjmentes hely. A képzés időtartama 3 év, amelyet egy gyakornoki év követ. Az alapképzés mellett lehetőség van ember és társadalom, valamint ének–zene műveltségterületi és egyházi, kántor–énekvezérei szakosodásra református, római katolikus, unitárius és evangélikus felekezeti részére.

– **Református kántor szak:** 5 tandíjmentes hely. A képzés időtartama 3 év.

2. Levelező tagozaton

– **Tanító-óvodapedagógus szak:** 20 költségtérítési hely. Erre a szakra különösen a középfokú pedagógiai végzettséggel rendelkezők, valamint a szakképzettség nélkül oktató pedagógusok jelentkezését várják.

A képzés időtartama 4 év, kéthetenként sorra kerülő hétvégi konzultációkkal.

Posztliceális kántorképzés

– **Református kántor szak:** 10 költségtérítési hely. A képzés időtartama 2 év. Ez a szak

a szakképzés nélkül kántorizáló vagy kántornak készülő jelentkezőket várja. A hallgatók posztliceális rendszerben képesítést nyernek református kántori szolgálatra.

A beiratkozás és a felvételi időpontja:

Nyári felvételi

Beiratkozás: 2015. július 1–10.

Alkalmassági vizsga: 2015. július 13.

Őszi felvételi

Beiratkozás: 2015. szeptember 1–10.

Alkalmassági vizsga: 2015. szeptember 11.

A felvételi tematikája:

– a tanító-óvodapedagógus szakon: **beszéd-és kifejezőkészség, magyar és román nyelvi teszt, ének–zene, testi, valamint egészségügyi alkalmasság;**

– a kántor szakon: **bibliismeret – egyházi beszélgetés, zenei alkalmasság, orvosi vizsgálat.**

Bővebb információ a tanintézménytől kapható:

Kántor–Tanítóképző Főiskola – Institutul Superior de Cantori și Învățători

Levél cím:

540043 Târgu Mureș, str. Revoluției nr. 6.

Telefonszám/fax: 0265/215-278

E-mail cím: kantortanito@gmail.com

Honlap: www.ktkf.ro

Regáti reformátusok

Templomi ünnepélyek, szeretetvendégségek, presbiteri, nőszövetségi és más hasonló jellegű gyülekezeti eseményeken szívesen tartok előadást *Regáti református gyülekezeteink élete* címmel. Bányai László nyugdíjas lelkipásztor. Tel: 0265-420241.

Hibajavítás

A június 1-jei lapszámban a *Jutalmam, hogy tehettem* című cikk alcímében hibásan jelent meg a nőszövetségi találkozót rendező gyülekezet neve: Gerendkeresztúrról van szó, nem Aranyosgerendről. Az érintettek szíves elnézését kérjük!

Fügei fürdőzés

A Beszterce megyei fügei fürdőt évente több ezren látogatják. Fedett meleg vizes medence, kinti sós tó és medence, édesvizes medencék kicsiknek és nagyoknak, sportpályák, iszappakolás, akvapark kínál kellemes időtöltést. A fürdő közvetlen közelében található Vila Nobilă vendégház csendes környezetben várja a pihenni vágyókat. A 2014-ben megnyílt vendégház 16–20 személy számára biztosít kényelmes szállást. Nyári táborozások, gyülekezeti kirándulások vagy magánszemélyek számára egyaránt alkalmas. A klimatizált épület mellett a tágas udvaron kerti grillsütő és parkolóhelyek állnak rendelkezésre.

Szállást foglalni a 0745-302-549 számon, illetve a Facebookon a Cazare Băile Figa Vila Nobilă címen lehet. Szeretettel várjuk!